

Рішення
Комітету з питань етики стосовно співробітника
Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти
Пархоменко Т.С.

Зважаючи на суспільну значимість питання академічної доброчесності співробітників Національного агентства, а також на численні конфлікти і непорозуміння, пов'язані з особою Пархоменко Т.С., Комітет з питань етики здійснив відповідну перевірку і дійшов наступних висновків:

1. Усі спроби встановлення з нею контактів з боку Національного агентства виявилися марними. Це означає, що Пархоменко Т.С. ніяк не узгоджує свої дії із Секретаріатом НАЗЯВО.

2. Тетяна Пархоменко допускає в своїх публікаціях такі порушення, що можуть бути ідентифіковані як плагіат. Так, у статті “Амбівалентність філософії сучасної освіти”. Вісник НТУУ «КПІ». Філософія. Психологія. Педагогіка: збірник наукових праць. 2008. № 3(24). С. 60–62. Пархоменко Т.С. здійснила щонайменше вісім текстових запозичень без посилань на статтю Сингаївської А. М. “Філософія освіти та її концептуалізація у століття освіти”. Гуманітарний часопис. 2007. № 4. С. 87–95.

Пархоменко (2008)	Сингаївська (2007)
Як бачимо, в Україні поширюється філософська рефлексія процесів та явищ освітньої сфери, наукові дослідження охоплюють широкий спектр від {1} історичних питань філософсько-педагогічної думки, {2} онтологічних проблем освіти і виховання, формування і виховання світоглядної культури, {5} тенденцій еволюції педагогічної культури, {3} філософсько-педагогічної антропології до {7} методології синергетичних стратегій в освіті, {6} системних характеристик освіти і виховання,	Новітній період у царині філософії освіти в Україні характеризується поширенням філософської рефлексії процесів та явищ освітньої сфери, їх дослідженнями в методологічному, епістемологічному, аксіологічному, світоглядному аспектах, у соціокультурному контексті, на міждисциплінарній основі. Спектр філософських досліджень становить низку від {1} історичних питань філософсько-педагогічної думки, {2} онтологічних проблем освіти і виховання, {3}

<p>{9} футурологічного аналізу освіти для суспільного розвитку, {8} філософії освітянського менеджменту і освітньої політики.</p> <p><i>(у фрагменті змінено порядок у порівнянні із Сингаївська (2007) та внесено незначні стилістичні корективи)</i></p>	<p>філософсько-педагогічної антропології, {4} формування й виховання світоглядної культури, {5} тенденцій еволюції педагогічної культури до {6} системних характеристик освіти і виховання, {7} методології синергетичних стратегій в освіті, {8} філософії освітянського менеджменту й освітньої політики, {9} футурологічного аналізу освіти в суспільстві.</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 89</p>
<p>1. Формальний – учені розглядають {2} освітню проблематику в контексті не наукової галузі “філософія освіти”, а двох соціальних наук “філософія” та “освіта” з граничними основами освіти й педагогіки, а {1} філософію освіти як вузькофілософське знання – специфічну прикладну філософію</p> <p><i>(у фрагменті змінено послідовність)</i></p>	<p>1. Формальний підхід. Учені розглядають {1} філософію освіти як вузько філософське знання – специфічну прикладну філософію, а {2} освітню проблематику – у контексті не наукової галузі «філософія освіти», а двох соціальних наук – «філософії» та «освіти» з граничними основами освіти й педагогіки.</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 92</p>
<p>2. Науковообґрунтований – має в основі гармонізовану дедуктивну та індуктивну логіку становлення філософії освіти як інтегративної галузі наукових знань. Як самостійна наука філософія освіти {1} пропонує філософську парадигму освіти, {2} її основні напрями концептуалізації, {3} упорядковує багатогранні філософські підходи до освіти, {4} досліджує фундаментальні закономірності у розвитку освіти з</p>	<p>2. Науково обґрунтований підхід. У його основі гармонізовано дедуктивну та індуктивну логіку становлення філософії освіти як повноцінну міждисциплінарну (інтегративну) галузь наукового знання. Як самостійна наука, філософія освіти {1} пропонує філософську парадигму освіти, {2} основні напрями її концептуалізації, {3} упорядковує багатогранні філософські підходи до освіти, {4} досліджує фундаментальні закономірності в</p>

<p>метою оптимізації її функціонування</p>	<p>розвитку освіти з метою оптимізації її функціонування.</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 92</p>
<p>Визначення статусу філософії освіти вчені віднаходять у визнанні наукового характеру знань, що синтезуються у цій галузі. Дефініцію “філософія освіти” вчені першочергово пов'язують з системністю, з особливим типом філософської системності, що не тільки переноситься із загальної філософії, а формується у площині освітньо-галузевої проблематики</p>	<p>Термін «філософія освіти» вчені першочергово пов'язують із системністю, але як особливим типом філософської системності, що не просто перенесено із загальної філософії, а сформовано в площині освітньо-галузевої проблематики</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 91</p>
<p>Філософія освіти набуває двоїстого характеру, а саме засадничої науки і форми світогляду. Філософія освіти сформувалася як галузь наукових знань у системі наук, на основі якої виробляється індивідуальне світорозуміння і суспільний світогляд. Водночас філософія освіти стає інтегративною наукою про освіту, що за предмет має світоглядно-методологічне обґрунтування та узагальнення освітньої практики, а за об'єктну сферу філософсько-освітнього знання – інтеграцію ціннісно-цільових, системних, процесуальних і результатних компонентів освіти</p>	<p>У підсумку можна стверджувати: у визначенні наукового статусу вчені сходяться на тому, що філософія освіти має двоїстий характер – це наука і світогляд. Філософія освіти – це галузь наукових знань у системі наук, на основі чого виробляється індивідуальне світорозуміння і суспільний світогляд. Філософія освіти – інтегративна наука про освіту, що за предмет має світоглядно-методологічне обґрунтування й узагальнення освітньої практики, а за об'єктну сферу філософсько-освітнього знання – інтеграцію ціннісно-цільових, системних, процесуальних і результатних компонентів освіти</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 94</p>
<p>Філософія освіти – це самостійна галузь наукових знань, підґрунтям яких є не тільки загальнофілософські вчення,</p>	<p>Отже, філософія освіти – це самостійна галузь наукових знань, підґрунтям яких є не тільки загальнофілософські вчення,</p>

<p>звернені до освіти, а й об'єктивні закономірності функціонування і розвитку суто освітньої сфери; це самостійна галузь наукових знань, в рамках якої розробляються не тільки парадигмальні аспекти функціонування сучасної різнорівневої освітньої системи, а і з відповідним науково-методологічним інструментарієм конкретні напрями її трансформації на шляху до інформаційного суспільства та суспільства знань. Філософія освіти – це система знань, це наука, на основі якої формується індивідуальний та суспільний світогляд, розвивається творчий потенціал молодого покоління</p>	<p>звернені до освіти, але й об'єктивні закономірності функціонування та розвитку суто освітньої сфери; це самостійна галузь наукових знань, в рамках якої розробляють не тільки парадигмальні аспекти функціонування сучасної різнорівневої освітньої системи, але й із відповідним науково-методологічним інструментарієм конкретні напрями її трансформації на шляху до громадянського, інформаційного суспільства та суспільства знань. Філософія освіти – це система знань, це наука, на основі якої формується індивідуальний та суспільний світогляд, розвивається творчий потенціал молодого покоління.</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 91</p>
<p>Визначально-символічною є тема, що відкриває концепцію визначення трансформаційних процесів у сучасній освіті як форму становлення нової парадигми духовної культури</p>	<p>Визначально-символічною є тема першої кандидатської дисертації Н. В. Щубелки «Трансформація освіти як явище сучасної культури (філософський аналіз)», що відкриває концепцію визначення трансформаційних процесів у сучасній освіті як форму становлення нової парадигми духовної культури.</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 89</p>
<p>Філософсько-світоглядне обґрунтування розвитку особистості приводить до цілісності як основи її руху. Об'єднуюча функція у системі наукового знання належить філософії, а в освітній сфері, як тепер ми знаємо, – філософії освіти. У філософському</p>	<p>Як і раніше, об'єднувальна функція в системі наукового знання належить філософії, а в освітній сфері – філософії освіти. Саме у філософському знанні найбільше відбивається світоглядний характер освіти, оскільки філософія виробляє узагальнену систему</p>

<p>знанні найбільш всього відбивається світоглядний характер освіти, оскільки філософія виробляє узагальнену систему поглядів людини на світ і на його місце в суспільстві</p>	<p>поглядів людини на світ та на її місце в соціумі</p> <p>Сингаївська (2007) – с. 90</p>
--	---

3. Пархоменко Т.С. свідомо ввела в оману широку громадськість своєю статтею [“Науковий ступінь: відмінити не можна зберегти”](#), опублікованій на ресурсі “Дзеркало Тижня” 17 травня 2019 р. Вона представила проект «Порядку скасування рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня», спрямований на передачу Національному агентству із забезпечення якості вищої освіти повноважень по розгляду скарг стосовно поточних захистів дисертацій 2019 р. як остаточну концепцію НАЗЯВО стосовно оскарження рішень спецрад. Як наслідок, цей документ був дискредитований і Національне агентство відмовилося від його просування.

4. Пархоменко Т.С. дозволяє собі мову шантажу в спілкуванні з Національним агентством. Так, у квітні вона заявила голові та керівникові Секретаріату Національного агентства про те, що має докази плагіату в працях чотирьох членів НАЗЯВО. На вимогу негайно надати всю наявну інформацію з цього питання, Тетяна Пархоменко заявила, що “може зробити це за певних обставин”. Після згаданої публікації на ресурсі “Дзеркало тижня” вона досі не надала інформацію про плагіат у четвертого члена Національного агентства.

5. Всупереч дорученню керівника Секретаріату НАЗЯВО від 11.07.2019, Пархоменко Т.С. не надала всю наявну в неї інформацію про академічний плагіат, що підтверджується поширенням на її сторінці у соціальній мережі Фейсбук відповідних дописів.

6. Численні публічні звинувачення, що публікуються у пресі Тетяною Пархоменко, мають селективний характер. Так, працюючи в Секретаріаті Національного агентства понад два роки і маючи своїм керівником Сергія Бондарчука, який [неодноразово в пресі звинувачувався в плагіаті, починаючи з 2016 р.](#), вона ігнорувала цей факт.

Декларуючи дотримання принципу нетерпимості до порушень академічної доброчесності та етики в академічній сфері, Національне агентство вже на

другому своєму засіданні схвалило Кодекс академічної доброчесності. Цим документом визначаються загальноприйняті світовою спільнотою стандарти здійснення службових обов'язків членами Національного агентства та всіма особами, які залучені до його діяльності, у тому числі співробітниками Секретаріату.

На жаль, Комітет з питань етики змушений визнати, що Пархоменко Т.С. неодноразово допускала порушення таких основних принципів та фундаментальних цінностей, визначених Кодексом, як доброчесність, порядність, правдивість, прозорість, повага і довіра, що отримало прояви у таких видах порушень, як фабрикація (вигадування інформації про діяльність Національного агентства та окремих його членів), обман (надання завідомо неправдивої інформації як керівництву Національного агентства так і представникам громадськості), використання шантажу тощо.

У зв'язку із цим Комітет з питань етики вважає поведінку Пархоменко Т.С. не доброчесною і не етичною, а також, урахувавши специфіку діяльності Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, не бачить можливості з нею надалі співпрацювати.

24 липня 2019 р.